

Public

Scrutiny

publieke wraking van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens

in elke samenstelling na 1990

deze versie en de engelse versie zijn authentiek

Revisie 1

Inleiding

Elk gerecht is de garantie voor elke burger, zijnde een privaat individu, van bescherming tegen vernielingen van diens genieten van burgerlijke rechten en mensenrechten. Ook het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het Europese Hof) is zo een gerecht. Het verzekert de garantie.

Het is bevoegd, primair indien samengesteld uit de voorgeschreven personen, binnen een jurisdictie (een wettelijk kader van zaken) en op grond van een gezag van een wet.

Een rechterlijk openbaar uitgesproken oordeel moet voldoen aan moraal niveau dat zeker niet lager dan het algemeen gemiddelde niveau kan zijn. Het oordeel is verifieerbaar op de ondergrond van essentiële ijkpunten zoals een "Fair Trial" en het besef uitdrukken de laatste in lijn te zijn.

Hierna wordt het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden afgekort tot EVRM.

Introductie van de publieke controle

De publieke controle is de enige legale controle op de rechterlijke macht. Het is door ook het Europese Hof uitgesproken erkend in §21 in de uitspraak over de zaak "Pretto en anderen vs. Italië, 8 december 1983". Het enige doel van in het openbaar uitspreken van een beslissing is de garantie van de publieke controle. Elk gerecht, inclusief het Europese Hof, is verplicht dit doel te dienen. Het voldoen aan het principe van rechtseenheid, dat internationaal is aanvaard, gebeurt door de eenheid in en van deze controle.

Het Europese publiek omvat ongeveer 450 miljoen inwoners minus de medewerkers van de overheid, ambtenaren en functionarissen. In artikel 6, §1 EVRM is ook de pers uitgesloten van het publiek. Wie deelnemen aan de publieke controle is beschreven in het punt 4 in het document "Handleiding Publieke Controle" [*1]. Waarom de publieke controle een eenheid is en door wat het verenigd is, is voldoende verklarend uitgelegd hetzelfde document "Handleiding Publieke Controle".

Introductie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Het Europese Hof heeft rechtsmacht die zich uitstrekt tot alle aangelegenheden betreffende de interpretatie en toepassing van het Verdrag en de Protocollen daarbij

(artikel 32, §1). In geval van betwisting over de bevoegdheid van het Europese Hof, beslist het Europese Hof (artikel 32, §2). Het Europese Hof heeft dus een dictatuur over de interpretatie en toepassing van het EVRM.

Het Hof kan op verzoek van het Comité van Ministers advies uitbrengen over juridische kwesties betreffende de interpretatie van het Verdrag en de Protocollen daarbij (artikel 47, §1). Het Hof beslist of een verzoek om advies, ingediend door het Comité van Ministers, binnen zijn bevoegdheid valt in de zin van artikel 47 (artikel 48). Het Europese Hof heeft dus dictatuur wat betreft het geven van adviezen over juridische kwesties met betrekking tot de interpretatie (niet de toepassing) van het EVRM.

Een definitieve uitspraak wordt gepubliceerd (artikel 44, §3). De adviezen van het Hof worden meegedeeld aan het Comité van Ministers (artikel 49, §3). De uitspraken van het Europese Hof worden dus gepubliceerd en vallen dus onder de jurisdictie van de publieke controle, terwijl de adviezen van het Europese Hof geheim zijn en vallen dus buiten de jurisdictie van de publieke controle.

Alvorens in functie te treden, legt elke gekozen rechter, tijdens de eerste zitting van het plenaire Hof waar de rechter aanwezig is, of, indien nodig, voor de president van het Hof, de volgende eed af of legt hij de volgende plechtige verklaring af: "Ik zweer" – of "ik verklaar plechtig" – "dat ik mijn functies als rechter eervol, onafhankelijk en onpartijdig zal uitoefenen en dat ik alle beraadslagingen geheim zal houden (artikel 25, sub d, EVRM, wijst naar "Rules of Court" en hier geldt Rule 3).

De verplichte beginselen voor elke toetsing van de rechterlijke macht

Goede trouw is standaard afwezig. Dit is voldoende verklarend uitgelegd in het document "Voorkennis en internationale principes" [*1]. De publieke controle moet in staat zijn om de waarheid en dus ook liegen en bedriegen te verifiëren.

De bewijzen van meened, misbruik of overtredingen veranderen niet dat de daders in staat zijn om al dan niet per ongeluk rechtvaardige bevindingen of conclusies te uiten. Ook overtredende rechtbanken veranderen dit niet.

Elke rechtszaak is een partij die zijn rechten uitoefent (bevoegdheid is een recht) tegen een andere partij die deze uitoefening niet wil verdragen. Bijvoorbeeld, getuigen vrijwel alle oordelen van het Europese Hof van een regering die onwillig is om het eens te worden met de Commissie. De mensenrechtelijke reden voor rechtvaardig onderzoek is om de oorzaak bloot te leggen voor een bevredigende oplossing: is het een tegenwerkend recht, een gebrek aan kennis over het (uit te voeren) recht of soms is het een misbruik om nadeel of erger te maken. Een rechter is toegerust en gefaciliteerd om de werkdocumenten van de wetgevende auteur te ontsluiten zodat zijn overdenkingen, verantwoording, voorwerp en doel met de wet en de betrokken artikelen worden gepubliceerd. Dit is een opgeëiste verplichting.

De plaats en het belang van het EVRM

Het EVRM is de niet-tolerante en niet-overschrijdbare contourgrens van de "Rechtsstaat", waarin alle activiteiten of menselijke effecten plaatsvinden. Dit is veelal met de inleiding aangegeven. Het EVRM is niet hetzelfde, maar vergelijkbaar met veiligheidsvoorschriften voor producten in de samenleving die hun eigen specifieke regels voor constructie en werking hebben. Dus hoe goed en volgens de wet een product dan ook gemaakt is, indien het de veiligheidscontrole niet passeert is het onbruikbaar en weg uit de samenleving.

Het EVRM is een regulier contract, met aan de ene kant de verdragsluitende staten en aan de andere kant iedereen (artikel 1 EVRM). Elke contractbreuk heeft ook juridische gevolgen door het verbintenissenrecht in het land waar de overtredingen plaatsvinden. De Mensenrechten draaien geen rollen om, wisselen niet met personen in hun officiële hoedanigheid of keren de opgetreden machtsverschillen niet om. De mensenrechten zijn niets meer en niets minder dan een gelijkmakende, vereffenende, macht.

Voorkennis en internationale principes

Onlosmakelijke delen van de voorkennis zijn de documenten "Interpretatie van de artikelen van het Verdrag (EVRM)" [*1] en "Inventaris van identificatoren" [*1]. De benodigde verdere voorkennis en internationale principes zijn verzameld in het document "Voorkennis en internationale principes" [*1] en zijn hierin voldoende verklarend uitgelegd. Alle voorkennis is op deze plaats ingelast.

De onderwerpen in het document zijn onder meer:

1. Elke wet is gemaakt en geschreven voor elk privaat individu
2. Elk gerecht, tribunaal of rechter is altijd de laatste in lijn, voor eeuwig
3. Elke interpretatie heeft terugwerkende kracht van wetswege
4. De mensenrechten betreft zich op één gerecht: die van eerste instantie
5. Het EVRM is een regulier contract
6. Elk appèl (hoger beroep) is een reguliere ingebrekestelling
7. Het EVRM verplicht ook het Europese Hof en elk nationaal gerecht, tribunaal, rechter of rechterlijke macht
8. De goede trouw is standaard afwezig

Wraking van het Europese Hof

(1) Verraad aan de democratie in de rechtsstaat

(a) reeds veroordeelde meined en wandaden door de publieke controle

Deze wraking van het Europese Hof vloeit mede voort uit de wandaden of schendingen, die de publieke controle eerder onthulde in diens oordelen:

(*) over de zaak "Golder vs. het Verenigd Koninkrijk", 21 Februari 1975 [*2].

(*) over het Europese Hof's opinie op het Verdrag systeem, het Hof's rol en werklust [*2].

(*) over de "Gids over het artikel 13" [*2].

(*) over de zaak "Baka vs. Hongarije", 23 June 2016 [*3].

Elk van deze schendingen en wandaden is hier volledig herhaald en op deze plek ingelast.

(*) door de ongemotiveerde niet-ontvankelijk beslissingen, met de nrs.: 11998/17, 17268/17 en 17941/17 heeft het Europese Hof bewezen ongewenste zaken of onderwerpen en de gegevens erover te vernietigen of te laten verdwijnen.

(b) Het Europese Hof negeert volhardend de publieke controle

Deze legale publieke controle is de enige democratische deelnemer in de rechtsstaat. De oordelen van de publieke controle hebben niet tot de correcties gedwongen die ook het Europese Hof verplicht is te verwerken in diens uitspraken bij hun herstel. Zodat het Europese Hof zich niets aantrekt van het doel van de verplichting om een oordeel, beslissing of vonnis in het openbaar uit te spreken om zo doende de publieke controle te garanderen. Deze minachting maakt elke rechter van het Europese Hof onbevoegd, behoudens de eersten. Ook wegens mede meined en verraad, dat hierna volgend aanvullend en voldoende duidelijk verklarend, is meegegeven.

(c) het recht op bevoegde rechters in het Europese Hof

De wraking van een tribunaal of rechter, ook die van het Europese Hof, is één van de Rechten van de Mens op Bescherming van deze rechten namelijk de effectieve remedie dat met Artikel 13 is gesticht. De wraking schorst onmiddellijk de procedure dan wel de behandeling en schort deze op totdat het tribunaal of het Europese Hof alsnog is samengesteld met de bevoegde rechters.

Het Europese Hof pleegt, vrijwel zeker vanaf omstreeks 1990, wandaden of anders criminaliteiten door onbevoegde uitspraken, die vanaf dan een "Fair Trial" onmogelijk maken. De unfaire oordelen vernietigen vrede. De ergste, aanvullende, wandaden zijn de navolgenden.

(2) Verraad aan de Conventie dan wel aan het EVRM

- (*) Het EVRM is een van de middelen om het doel te bereiken van een grotere eenheid tussen de leden van de Raad van Europa, met de handhaving van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (Preambule EVRM).
- (*) Het EVRM bevestigt het diepe geloof van de Raad van Europa dat de fundamentele vrijheden de grondslag vormen voor gerechtigheid en vrede in de wereld en welke handhaving vooral steunt op (anderzijds)
 - (I) het gemeenschappelijk begrip,
 - (II) de gemeenschappelijke eerbiediging,van de rechten van de mens waarvan de fundamentele vrijheden afhankelijk zijn (Preambule EVRM).

(a) de enorme aantallen oordelen bewijzen de afwezigheid van eenheid

Het verraad aan de eenheid is het, vooral na omstreeks 1990, overweldigende, en groeiende, aantal oordelen. Het nodeloze en nutteloze personaliseren van de oordelen vernietigt eenheid in elk gebied en vestigt de suprematie van willekeur dat, algemeen bekend, vrijheden onderdrukt en angst uitzaait.

(b) niet afdwingen van correctie bij de contractstaten

Het is verraad van het verbod op discriminatie op elke grond, door elke contractstaat afzonderlijk, en niet verenigd, toe te staan, en niet te bestraffen, om op details of op personen verschillen in situaties als verschillende gevallen ontvankelijk te nemen. Één van de voorbeelden is "Guide on Article 13 (updated on 30 April 2020)" waarin tot dan circa 392 oordelen worden genoemd (op enkele na allen vanaf 1990) die één Artikel van het EVRM bediscussiëren.

(c) vrijwel niemand trekt zich iets aan van de oordelen

Het is verraad aan het te bereiken doel van een grotere eenheid (Wrakingsgrond 1a) dat de gewilde navolging (Artikel 46, EVRM) van het negeren van het Europese Hof's eerste/eerdere oordelen, vervolgens doet ontvlammen dat niemand zich nog houdt aan de vooraf bekende regels en oordelen. Terwijl die nieuwe oordelen ook weer zinloos zijn omdat vrijwel niemand zich eraan gaat houden.

(d) vrijwel altijd onacceptabel unfair

Bovendien is het verraad aan de fairheid van een "Fair Trial" om niet te houden aan vooraf bekende regels en is dus vrijwel altijd onacceptabel unfair. Dit is voldoende verklarend uitgelegd in het document "Inventaris van identificatoren" [*1].

(e) het opzettelijke van het plichtsverzuim

Het opzettelijke van het verraad is voortgevloeid uit het al geruime tijd beschikbare en downloadbare document "Interpretatie van de artikelen van het Verdrag" [*1]. Hierin is

het vakbekwame werk in de juiste betekenis van het woord "interpreteren" en dat de enige legale interpretatie voortbrengt, voldoende verklarend uitgelegd. Dit heeft niet geleid tot stoppen, herstellen en vergoeden van onherstelbare schade binnen een redelijke termijn en een herhalen definitief onmogelijk maken.

(f) het creëren van lagen van tribunalen

Dat per definitie gebeurt voor onderscheid dus om te discrimineren. Het EVRM schrijft één tribunaal voor, wat onmogelijk is met lagen tribunalen. De tribunalen-lagen in de contractstaten is in strijd met het EVRM in stand gelaten. Hiernaast houdt het Europese Hof onduidelijk in welke laag (die van de eerste instantie, die van appel, die van het hooggerecht, of die van het Europese Hof) alle mensenrechten van het civiele individu worden gerespecteerd of in welke laag de mensenrechten in de eerlijkste procedure en vervolgens het rechtsvaardigst worden vast gesteld. Tenslotte houdt het Europese Hof onduidelijk (binnen de waanzin van lagen van tribunalen) waardoor een civiel privaat individu niet als eerste naar het Europese Hof kan gaan om met dat oordeel vervolgens de rij van 'lagere' tribunalen te dwingen om alle mensenrechten rechtvaardig toe te passen.

(g) een grabbelton te maken van de enorme aantallen oordelen

Juist geen categorie te identificeren van de gelijke gevallen en dan het in stand laten van alle oordelen, creëert een grabbelton. Eenieder grabbelt in de enorme aantallen oordelen voor de gronden van de persoonlijke opvatting zonder de discriminatie te willen beseffen. Zo een grabbelton is bijvoorbeeld de "Guide on Article 13 (updated on 30 April 2020)". Elk oordeel moet terugwerkende kracht hebben, doordat de impliciete rechten tegelijk met de wet van kracht zijn.

(3) Verraad aan Conventie's auteur en diens eigendommen

(*) Elke auteur, dus ook de Raad van Europa die de auteur is van het EVRM, heeft het eigendom en bezit van zijn uitdrukkingen in woord, beeld of anderszins. Maar de authentieke bewoording, de onderwerpen en de bedoelingen ermee blijven diens onvervreembare verantwoordelijkheid. Zodat elke correcte uitleg of interpretatie door een ander, in lijn en harmonie hiermee moet zijn. De verantwoording is en vooral voor dit doel, in de werkdocumenten meegegeven.

(a) het leveren van de eigen opinie is niet de legale interpretatie

Het verraad is dat, vooral na omstreeks 1990, de intenties van de Raad van Europa, die de auteur is van het EVRM, niet wordt geëerbiedigd of toegepast en vrijwel niet zijn of worden doorgegeven. Dit strijdt met artikel 10, §1, EVRM dat een ieder het recht geeft om de informatie te ontvangen wat de auteur wilde met het EVRM en de onderwerpen en diens bedoelingen. Dit kan alleen uit de werkdocumenten komen. Alleen deze informatie kan de overwegingen zijn die leiden naar de noodzakelijke, legale interpretatie van een EVRM-artikel via het daartoe strekkende oordeel. In strijd hiermee is voortdurend de eigen solitaire opinie met of in een oordeel verstrekt aan een ieder.

(b) het gebruik van de eigen betekenis is niet de legale interpretatie

Niet alleen is het de plicht de auteur te eerbiedigen en alleen uit de werkdocumenten te overwegen (zaak "Golder vs. het Verenigd Koninkrijk, 21 Februari 1975", §35). Ook zijn de eerste interpretaties moeten voortvloeien uit de algemeen aanvaarde betekenis van gebruikte woorden, waarvoor het juiste woordenboek als de bron openbaar is gemaakt bijvoorbeeld in §32 in dezelfde zaak "Golder vs. het Verenigd Koninkrijk, 21 Februari 1975".

(4) **Verraad aan het hoge morele karakter van de eerste rechters**

(*) De rechters hebben een hoog moreel karakter en moeten ofwel de vereiste kwalificaties bezitten voor benoeming in een hoog gerechtelijk ambt, ofwel juristen zijn met erkende bekwaamheid (artikel 21, §1, EVRM).

(a) **negeren van oordelen is minachten van de rechters en hun overwegingen**

Het verraad is dat, vooral na omstreeks 1990, de met vakbekwaamheid en een hoog moreel karakter reeds vastgestelde interpretaties evident terzijde zijn geschoven om discriminerende pseudo-interpretaties te willen maken. Met als voorbeeld de nutteloze 392 oordelen voor één EVRM-artikel (Wrakingsgrond 1).

(b) **afdrijven van de origine en intentie van de Rechten van de Mens**

Ook de eerste rechters overwogen nog vanuit de ervaringen aan den lijve van de gevolgen (citaat) "dat terzijdestelling van en minachting voor de rechten van de mens geleid hebben tot barbaarse handelingen, die het geweten van de mensheid geweld hebben aangedaan (...)" (Preambule van UN's Universele Declaratie). Terwijl inmiddels, zeker na omstreeks 1990, voor de eerbiediging van deze Rechten aan de ambtenaren en rechters deze zelfde Rechten zijn gegeven (de Publieke Controles, Special 2 [*1]). Zodat zij in de uitoefening van hun dienst het recht claimen bij niet-onpartijdige collega's en krijgen, op een vrijheid van meningsuiting om met de eigen opinie over, onder meer, het EVRM dictatoriaal te heersen (de Publieke Controles, Special 2 [*1]).

(5) **Meineed**

Alvorens in dienst te treden na de aanstelling, legt elke rechter in het Europese Hof een eed af, die luidt: (citaat) "Ik zweer" - of "ik verklaar plechtig" - "dat ik mijn functies als rechter eervol, onafhankelijk en onpartijdig zal uitoefenen en dat ik alle beraadslagingen geheim zal houden." (Rule 3, Rules of Court).

Hierdoor is elke wandaad binnen het kader van (a) eervolle uitoefening of van (b) onafhankelijke uitoefening of van (c) onpartijdige uitoefening of van (d) geheime beraadslaging, een daad van meineed. Daden van verraad zijn daden van meineed.

(6) **Wegens meineed door misbruik van onafhankelijkheid**

Als een gevolg van het verraad wordt het mensenrecht van eenieder op een onafhankelijk tribunaal of van onafhankelijk rechters in het Europese Hof vernietigd.

- (a) Onafhankelijkheid kan nooit door het Europese Hof of een tribunaal zijn of worden geclaimd door de contractplicht uit het verdrag om onafhankelijkheid te leveren;
- (b) Onafhankelijkheid van een tribunaal of een rechter is uitsluitend door een burgerlijk privaat individu te claimen en af te dwingen bij de nationale autoriteit dat met artikel 13 is gegarandeerd door de contractstaat;
- (c) Onafhankelijkheid van elke rechter met een hoog moreel karakter in het Europese Hof is uitsluitend door een burger ofwel door een privaat individu te claimen en af te dwingen bij de nationale autoriteit dat met artikel 13 is gegarandeerd door de contractstaat en door de Raad van Europa;
- (d) De onafhankelijkheid is geïdentificeerd als (citaat) "de feitelijke onafhankelijkheid van de rechterlijke macht tegen politieke inmenging door de uitvoerende tak en de wetgevende macht." (Algemeen commentaar nr. 32 op artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (recht op gelijkheid voor hoven en tribunalen en op een eerlijk proces) gepubliceerd op 23 augustus 2007, in §19). Hierdoor is het stellen door een gerecht, diens tribunaal of rechter of door het Europese Hof dat onafhankelijkheid een levenslange baan is met een zeer goed salaris, een daad van chantage, misbruik en meineed (onder meer in §20 in de zaak "Baka vs. Hongarije, 23 Juni 2016").

(7) Wegens meineed door aanwakkeren van geweld en revolutie

Vrijwel alle naties in de wereld, waartoe de leden van de Raad van Europa behoren, stichtten de Rechten van de Mens (citaat) "Overwegende dat het essentieel is dat de mensenrechten worden beschermd door de rechtsstaat, wil de mens niet gedwongen worden om als laatste redmiddel zijn toevlucht te nemen tot rebellie tegen tirannie en onderdrukking." (Preambule UN's Universele Verklaring). Door verraad en meineed van, vooraan staand, het Europese Hof is de rechtsstaat vervallen naar willekeur (de standaard voor partijdigheid) en heeft het geruïneerd. Het Europese Hof voorop wakkert rebellie aan als laatste toevlucht tegen de eigen tirannie en onderdrukking zoals in de gronden boven verklarend zijn aangeduid.

Het Europese Hof wil nog steeds niet beseffen dat vrijwel alle geweld in oorlogsvrije landen altijd het bewijs is van de afwezigheid van de Rechten van de Mens. Dus altijd legaal is om ermee deze afwezigheid te communiceren door het buitensporig slecht werk van de rechterlijke macht en het Europese Hof. Zodat altijd alleen door geweld de rechtsstaat is te herstellen ofwel het bezit te beschermen van eenieder's Rechten van de Mens. Dat geweld bewijs is, communicatiemiddel is en correctiemiddel is, is wereldwijd bekend (citaat) "Terwijl oneerbiediging en minachting van de mensenrechten hebben geleid tot barbaarse daden die het geweten van de mensheid woedend hebben gemaakt, en de komst van een wereld waarin mensen vrijheid van meningsuiting en overtuiging zullen genieten en vrijheid van angst en gebrek is uitgeroepen tot het hoogste streven van het gewone volk" (Preambule UN's Universele Verklaring). Het is meedogenloze meineed en meedogenloos verraad van elke rechter om hiervan niets aan te trekken.

Opmerking:

- [*1]: deze documenten zijn beschikbaar op deze site www.publicscrutiny.nl in het hoofdstuk "The Manual for Public Scrutiny (...) en meer documenten")
- [*2]: deze documenten zijn beschikbaar op deze site www.publicscrutiny.nl in het hoofdstuk "The Public Scrutinies")
- [*3]: deze documenten zijn beschikbaar op deze site www.publicscrutiny.nl in het hoofdstuk "The Public Scrutinies", Special 2)
- [4] Elk document dat in deze wraking is genoemd of waaraan is gerefereerd is niet aangehecht maar wel beschikbaar voor download en is een onlosmakelijk deel van deze wraking.
- [5] De bewijzen van meineed, schendingen of wandaden door de Nederlandse rechterlijke macht, gerechten, tribunalen en rechters zijn verzameld in het internetdossier www.de-openbare-zaak.nl en beschikbaar voor download en dit dossier is een onlosmakelijk deel van deze wraking.
- [6] De internet site www.publicscrutiny.nl is een onlosmakelijk deel van deze wraking.

Via internet feiten, rechtsgevolgen en overige conclusies in documenten voor en aan de internationale publieke controle beschikbaar maken voor download, is noodzakelijk gevolg door het vernietigen van deze feiten en rechtsgevolgen door de Nederlandse rechterlijke macht, gerechten, tribunalen en rechters en door het Europese Hof. Er is nog steeds niet één oordeel over de wrakingsgronden boven, in een "Fair Trial" sinds 2010. Een voorbeeld is de totaal ongemotiveerde en feitenloze beslissing van niet-ontvankelijk met nummer 11998/17 door het Europese Hof op 13 April 2017.